

‘ಲೂರ ಮುಂದಿನ ಬಾವಿ, ಯಾರು ತೋಡಿದರೆನು...’ ಎನ್ನುವ ತತ್ವಪದವೊಂದಿದೆ. ಊರ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಬಾವಿ ದಾಹ ತಣಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪಾಯದ ಕೇಂದ್ರವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್ ವಿದ್ಯಮಾನವೂ ಊರ ಮುಂದಿನ ಬಾವಿಯನ್ನೇ ಹೋಲುವಂತಿದೆ. ಈ ವೈರಸ್ ಬಾವಿ ‘ಚೀನಿಯರು ತೋಡಿದ ಬೆಡ್ಡಾ’ ಎನ್ನುವ ಕೆಲವರ ಸಂದೇಹವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಹೊಂಡಕ್ಕೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ದೇಶ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ, ಮಾಡಿರಬಹುದಾದ ಒಂದು ಯಡವಟ್ಟು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಕಳೆದರೆಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕು ಏರುಪೇರಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಯಾರೋ ಎಸಗಿದ ಸ್ವಯಂಕೃತ ತಪ್ಪಿನಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಮೈಮರೆವೆಯಿಂದಲೋ, ಮನುಕುಲ ಅಪಾರ ಸಾವುನೋವನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಳಿಸಿರುವ ‘ಕೋವಿಡ್-19’ ವೈರಸ್ ದಾಳಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯಲೋಕದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾಗೂ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದ ಸಂಶೋಧನಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ರವಾನಿಸಿದೆ.

ನಾವು ನೀವೆಲ್ಲ ದೃತ್ಯಾಕಾರದ ದೈನೋಸಾರ್‌ಗಳನ್ನು ಟೀವಿ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಿದೆ. ಅಬ್ಬರದ ಸುನಾಮಿಗೆ ನಡುಗಿದ್ದಿದೆ. ಸದಾ ದ್ವೇಷ, ಕಾಡಾಟದಲ್ಲೇ ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಯುವ ಬಾಂಬ್‌ಗಳ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಹಲವು ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿರುವ ಕೊರೊನಾ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನ ಗಾತ್ರಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆಯೇ ಆಗದಂತಹ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿ. ಬರಿಗಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತಹ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುವಿ, ಬಲಾಢ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಕಟಿ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಕಂಗಡಿಸುವಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ, ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ತತ್ವಪದಗಾರರು ಹೇಳುವ, ‘ಕಾಲು ಜಾರಿದರೆ ಕೈಲಾಸ’ ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ, ಚೀನಿ ಸಂಶೋಧಕರ ಕೈ ಜಾರಿ ಹೊರಬಂದ ಕೊರೊನಾ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಚೀನಾದ ವುಹಾನ್ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಗಾಜಿನ ನಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೊರೊನಾ, ಸಂಶೋಧಕರ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರುವವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಸಂಶೋಧನಾ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ತದನಂತರ, ಅದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾತಿಯ ವಸ್ತುವಾದರೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ, ಬೆದರಿಸುವ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಯಿತು. ಬಡವರ ತುತ್ತಿನ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಿ ತಂದಿತು. ಕುಟುಂಬಗಳ ಹಿರಿಯರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಾಮಾರಿಯಾಯಿತು. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೆ, ರಕ್ತದೊತ್ತಡ, ಉಸಿರಾಟದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವ

ಅದಷ್ಟೋ ರೋಗಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಮರಣಮೃದಂಗ ಬಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಲೂಟಿಕೋರರ ದಾಸನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದುರ್ಘಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸರಮಾಲೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತಿವೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಇಂತಹದ್ದೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ ವೈರಾಣುಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲೆಂದು ಜಗತ್ತಿನೆಲ್ಲೆಡೆ, ಹಲವಾರು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ‘ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಸುರಕ್ಷತೆ’ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಯ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ.

ಚೀನಿ ಸಂಶೋಧಕರ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್, ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಗಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ದುರಂತದ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆ ತೆಗೆಯಲು, ಇಡೀಗ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಘಟನಾಘಟಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೈರಾಣುವೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಸ್ಥರದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದೆ.

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಈ ದುರಂತವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಖಳನಾಯಕರು ವುಹಾನ್ ಲ್ಯಾಬಿನ ಚೀನಿ ಸಂಶೋಧಕರು. ಸಂಶೋಧನೆಂದು ಮೀಸಲಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ. ಕೊಂಚ ಮೈಮರೆತರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅವಘಡಗಳೇ ನಡೆದು ಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೋವಿಡ್-19 ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅಪಾಯಕಾರಿ ರೋಗವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಬಲ್ಲ ವೈರಾಣುವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈ ನಡುವೆ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಬ್ಬರು ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧನಾ ತನಿಖೆಯ ಅನ್ವಯ, ಈ ಕೊರೊನಾ ನಿರ್ಗಮನವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಂತಹ ವೈರಾಣುವಲ್ಲ. ಇದೊಂದು, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಜೀನ್ ಎಡಿಟಿಂಗ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ವೈರಾಣುವಂತೆ.

ಕೊರೊನಾ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಥೆ

ದಕ್ಷಿಣ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಯುನ್ಯಾನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮೊಜಿಯಾಂಗ್ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದ ಮೈನಿಂಗ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ‘ಸಾರ್ಸ್ ಕೋ-2’ ವೈರಾಣುವನ್ನು ಹೋಲುವ ಕೊರೊನಾ ಜಾತಿಗೆ

ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು
 ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳ ಸುರಕ್ಷತೆಯು ಆಯಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವಿಧಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ನಮ್ಮದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ‘ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮಂಡಳಿ’, ‘ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ’, ‘ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ’ಗಳಿವೆ ಹಾಗೂ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿವೆ. ಪಕ್ಕದ ಚೀನಾದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರೊನಾ ಸಂಶೋಧನೆಯೊಂದರಲ್ಲೇ, ತೊಡಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಸ್ ಕೊರೊನಾ ವೈರಾಣು ಸೋರಿಕೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕರಣಗಳು ದಾಖಲಾಗಿವೆ.